

POSTANOWIENIE

Dnia 15 grudnia 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Grzegorz Misiurek (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

SSN Zbigniew Kwaśniewski

w sprawie z powództwa Skarbu Państwa - Ministra Spraw Wewnętrznych
i Administracji

przeciwko J. O., E. O.

i K. O.

o ustalenie nieważności umowy,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 15 grudnia 2011 r.,

zażalenia pozwanego J. O.

na postanowienie o kosztach zawarte w pkt. I ust. 2 i 3 oraz w pkt. II i III

wyroku Sądu Apelacyjnego

z dnia 3 marca 2011 r.,

**oddala zażalenie i zasądza od pozwanego J. O. na rzecz
Skarbu Państwa - Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa
kwotę 1800 (tysiąc osiemset) zł tytułem zwrotu kosztów
postępowania zażaleniowego.**

Uzasadnienie

Sąd Apelacyjny, rozstrzygając w wyroku z dnia 3 marca 2011 r. o kosztach procesu za drugą instancję, zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 5.400 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego oraz kwotę 44.750 zł na rzecz Skarbu Państwa (Sądu Okręgowego) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych w postępowaniu apelacyjnym.

W zażaleniu na to rozstrzygnięcie pozwany domagał się jego zmiany, zarzucając naruszenie art. 102 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie pozwanego jest bezzasadne.

W myśl zasady odpowiedzialności za wynik procesu, wyrażonej w art. art. 98 § 1 k.p.c., strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Wyjątek od tej reguły przewidziany został w art. 102 k.p.c., zgodnie z którym, w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami (zasada słuszności).

W orzecznictwie Sądu Najwyższego zostało wyjaśnione, że ustalenie, czy w sprawie zachodzi "wypadek szczególnie uzasadniony", zależy od swobodnej oceny sądu, przy czym wskazuje się, że ocena wystąpienia takiego przypadku dokonywana jest z uwzględnieniem okoliczności konkretnego przypadku (zob. m.in. wyroki: z dnia 19 maja 2006 r., III CK 221/05, niepubl.; z dnia 3 lutego 2010 r., II PK 192/09, niepubl. i z dnia 27 maja 2010 r., II PK 359/09, niepubl. oraz postanowienia: z dnia 13 grudnia 2007 r., I CZ 110/07, niepubl.; z dnia 27 stycznia 2010 r., II CZ 88/09, niepubl., z dnia 11 lutego 2010 r., I CZ 112/09, niepubl. i z dnia 16 lutego 1981 r., IV PZ 11/81, niepubl.).

Ingerencja w to uprawnienie, w ramach rozpoznawania środka zaskarżenia od rozstrzygnięcia o kosztach procesu, może być usprawiedliwiona jedynie w razie

stwierdzenia, że dokonana w zaskarżonym postanowieniu ocena jest dowolna, oczywiście pozbawiona uzasadnionych podstaw (por. postanowienie SN z dnia 15 czerwca 2011r., V CZ 23/11, niepubl.).

Odnosząc te uwagi do sprawy niniejszej, Sąd Najwyższy w składzie orzekającym nie dopatrył się okoliczności, które przemawiałyby za stanowiskiem skarżącego, że dokonana przez Sąd Apelacyjny w ocena w kwestii niewystąpienia szczególnie uzasadnionego wypadku, o którym mowa w art. 102 k.p.c., jest dowolna i oczywiście pozbawiona uzasadnionych podstaw.

Mając powyższe na względzie, Sąd Najwyższy na podstawie art. 394¹ § 3 w związku z art. 398¹⁴ k.p.c. orzekł, jak w sentencji.

O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono zgodnie z art. 98 i art. 99 oraz art. 108 § 1 k.p.c. w związku z art. 398²¹ i art. 391 § 1 k.p.c. oraz § 6 pkt 6) oraz § 13 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej ustanowionego z urzędu (Dz. U. nr 163, poz. 1348 ze zm.).